Homas
the spiritual way to success
K. Krishna Prasad Bhat
Website: http://homas.in
Email: homasonline@gmail.com
Mobil: 8000858858 /9940406777

अथ वराहमन्त्रविधानमुच्यते —

भार्गव ऋषिः । अनुष्टुप छन्दः । श्रीवराहो देवता । हुं बीजम् । स्वाहा शक्तिः । एकशृङ्गाय हृत् । व्योमोल्काय शिरः । तेजोधिपतये शिखा । विश्वरूपाय कवचम् । महादंष्ट्राय अस्त्रम् । अथवा मन्त्रवर्णैरेवाङ्गानि कुर्यात् । ओं नमो भगवते हृत् । वराहरूपाय शिरः । भूर्भुवस्स्वःपतये शिखा । भूपतित्वं मे कवचम् । देहि मे दापय स्वाहा अस्त्रम् । ध्यानम् —

जानोरापादमुद्यत्कनकमिव हिमप्रख्यमाजानुनाभेः
कण्ठादानाभिवह्निप्रभमथ शिरसश्चागलं नीलवर्णम् ।
मौळेर्व्योमाभमाङ्कं करलसदरिशङ्खासिखेटं गदाख्या-
शक्तीष्टाभीतियुक्तं प्रणमत वसुधोल्लासिदंष्ट्रं वराहम् ॥

ध्यानान्तरम् —

सजलाम्बुवाहनिभमुद्यतदोःपरिघं धराधरसमानतनुम् ।
सितदंष्ट्रिकाधृतशुभां त्वथवा प्रविचिन्तयेत्सपदि कोलममुम् ॥

ध्यानान्तरम् —

हेमप्रख्यं पार्थिवे मण्डले वा नीहाराभं नीरजेऽग्नेस्तदाभम् ।
वायोः कृष्णं द्युप्रभं वा दिविस्थं क्रोडं ध्यात्वा सत्यसंस्थं यजेद्वा ॥

अस्यार्थः — पार्थिवमण्डलं चतुरश्रम् । तस्मिन् वराहमूर्तिं स्वर्णप्रभारूपं वा ध्यायेत् । आप्ये अर्धचन्द्राकारे हिमाभं वा वराहं ध्यायेत् । अग्नेर्मण्डले त्रिकोणे अग्न्याभं वा ध्यायेत् । वायोर्मण्डले षट्कोणे कृष्णवर्णं वा ध्यायेत् । आकाशमण्डले वृत्ताकारे द्युप्रभं वा ध्यायेत् ॥ इति ॥

ओं नमो भगवते वराहरूपाय भूर्भुवस्स्वःपतये भूपतित्वं मे देहि * ददापय स्वाहा । इति मन्त्रः । लक्षजपः । त्रिमधुरसिक्तैः पद्मैः दशांशं पुरश्चरणाहोमः । घृतमधुगुडमिश्रं त्रिमधुरसंज्ञं भवति ॥

ध्यानादपि धनसिद्धिः मन्त्रजपाच्चाधनो भवेत्सधनः ।
जपहुतपूजाविधिभिः मंक्षु नरो धनधरेन्दिरावान्स्यात् ॥

अथ पूजाविधिः—

अष्टपत्रमथ पद्ममुल्लसत्कर्णिकं विधिवदारचय्य च ।
मण्डले रविसहस्रसंनिभं सूकरं यजतु तत्र सिद्धये ॥

अस्यार्थः—प्रथममष्टपत्रं पद्मं, तत्कर्णिकामध्ये हूं इति, तदन्तस्साध्यनाम विलिखेत् । केसरेषु स्वरद्वन्द्वं, दळमध्ये वराहमन्त्रस्य चतुरश्चतुरो वर्णान् अन्त्ये पञ्च च, तद्बहिः कादिवर्णैर्वेष्टयेत् । तद्बहिश्चतुरश्रं तत्कोणेषु हूं इति वराहबीजम् । हकारषष्ठस्वरबिन्दुभिः वाराहं बीजम् । अस्मिन्मण्डले वैष्णव-पीठं संपूज्य तत्र समावाह्य सूकरमूर्तिं यजेत् । प्रथमं चतुर्भिरङ्गैः चतसृषु दिक्षु अस्त्रैर्विदिक्षु च, ऊर्ध्वमधश्च संयजेत् । इति प्रथमावृतिः । चक्राय० शङ्खाय० कृपाणाय० खेटाय० गदायै० शक्त्यै० वराय० अभयाय० ८ इति द्वितीयावृतिः । इन्द्रादिभिस्तृतीया ॥

पुनः कोलस्यावयवस्थितान् देवान्परिपूजयेत् । दंष्ट्रायां तु सशैलवन-नगराण्यापगायै श्रीवसुधायै नमः इति पूजयेत् । पुनर्देवस्य हुंकृतौ वागीश्वर्यै

* ददधातोरपि अनिटि सेटि वा ददापय इति रूपसिद्धिः चिन्तनीया । अतः देहि दापय इत्येव पाठो युक्त इति भाति ॥

नमः इति पूजयेत् । श्वसिते अनिलाय नम इति, रवये शशिने इति दक्षिण-वामयोर्बाह्वोः, अष्टभ्यो वसुभ्यो नम इति कुक्षौ ।। तत्र तु,

धरःध्रुवस्तथा सोम आपोऽग्निर्वायुरेव च ।
प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ समीरिताः ।।

पूर्वदिग्भ्यो नम इति श्रुतिपथे । अश्विभ्यां नम इति दृशोः । ब्राह्मणेभ्यो नम इति पादयोः । हरये नम इति हृदये । शङ्खाय नम इति मुखे । एवं संपूजयेद्वराहम् ।।

अथ फलविशेषावाप्त्यर्थं ध्यानविशेष उच्यते --

ध्यातस्सन्भूगृहेसौ भुवमतुलतरां वारुणे शान्तिमुच्चै-
राग्नेये वश्यजूर्त्यादिकमनिलपुरस्थोयमुच्चाटनादीन् ।
रक्षां व्योम्नोरिभूतग्रहविपदुरितेभ्योऽनिलाग्न्योस्तु पीडां
युध्दे वह्नीरयोर्धं जयमपि सुतरां संविधत्ते वराहः ।।

अस्यार्थः — भूगृहे ध्यातो वराहो भुवं दद्यात् । वारुणमण्डले ध्यातः शान्ति दद्यात् । आग्नेयमण्डले वश्यजूर्त्यादिकं, अनिलपुरस्थो ध्यातः उच्चाटनादिफलं दद्यात् । व्योममण्डले ध्यातः अरिग्रहविपदुरितेभ्यो रक्षां दद्यात् । अनिलाग्न्योश्च पीडां दद्यात् । अनिलाग्निमण्डलषट्कोणबहिस्त्रिकोणवह्नीरयोर्युद्धे विजयं दद्यात् । वह्नीरयोर्मण्डलं त्रिकोणबहिष्षट्कोणम् । तत्र, जूर्तिरिति रोगः ।।

अथ प्रयोगान्तरम् —

हरिस्थेऽर्केष्टम्यामथ सितरुचौ कोलवपुषः
सितां गन्धैस्सर्वैर्युजमयुतजप्तामपि शिलाम् ।
उदग्वक्त्रो मन्त्री मनुजपरतः स्थापयतु ता-
मयं नः क्षेत्रेषु द्रुतमरिनिरोधं शमयति ।।

सितां गव्यैरिति, दशपलमितां बिल्वादिपत्रस्यामित्यपि योज्यम् । अस्यार्थः -- सिंहमासे, शुक्लाष्टम्यां शुक्लां शिलामादाय कोलवपुं स्वात्मानं ध्यात्वा, पञ्चगव्यैर्युतामयुतं वराहमन्त्रेण तच्छिलां जप्त्वा उदग्वक्त्रो मन्त्री मनुं जप्त्वा स्थापयेत् क्षेत्रेषु । शत्रुणा क्षेत्रविरोधो न क्रियते ॥

प्रयोगान्तरम् —

भौमे वारेऽथ भानूदयमनु जपन्मन्संगृहीत्वा मृदंशं
कालात्मा वैरिरुद्धादपिच कुतलतस्तं च कृत्वा गुणांशम् ।
एकं जातौ विलिम्प्यात्पुनरपरतरं पानपात्रे तथान्यत्
तोये तस्मिन्सदुग्धे प्रतिपचतु हविस्संस्कृते हव्यवाहे ॥

आराध्य चाष्टोर्ध्वशतप्रमाणं साज्येन मन्त्री हविषाऽथ तेन ।
ससप्तवारं जुहुयाद्यथावत् क्षेत्रोत्थितापत्प्रशमं प्रयाति ॥

अस्यार्थः — अङ्गारकवारे सूर्योदयादनन्तरं शत्रुनिरुद्धक्षेत्राद्वा कुक्षेत्राद्वा वराहमन्त्रं जपन् मृदं गृहीत्वा स्वात्मानं कोलरूपं ध्यात्वा, तां मृदं त्रिधा विभज्य एकांशं जातौ पाकस्थले विलिम्प्यात् । अपरांशं पाकपात्रे विलिम्प्यात् । तृतीयांशं तोये विनियोजयेत् । तेन तोयेन सदुग्धेन हविः संस्कृतेऽग्नौ पचतु । तेन हविषा आज्ययुक्तेन अष्टोर्ध्वशतप्रमाणेन सप्तभौमवारं जुहुयात् । क्षेत्रोत्थितापत्प्रशमं शत्रुनिरुद्धक्षेत्रे तच्छान्तिं च प्राप्स्यतीत्यर्थः ॥

प्रयोगान्तरम् —

भृगुवारे च मुखेद्धः संगृह्य मृदं हविस्समापाद्य ।
जुहुयादीरितविधिना बलिमपि दद्यान्महीविरोधेषु ॥

हुतक्रियैवं दिवसैश्च सप्तभिः प्रणाशयेद्भूमिविवादसङ्कटम् ।
परेतवेतालपिशाचडाकिनीसमुत्थितां वा विकृतिं विधिस्स्वयम् ॥

अस्यार्थः — शुक्रवारे उदयकाले साध्यक्षेत्रात् मृदं संगृह्य पूर्ववत् तद्विलोलितं हविः सम्पाद्य, वराहमन्त्रेण जुहुयात् । शत्रुभिः भूविवादपीडा न जायते । अनेनैव पिशाचादिनिवृत्तिश्च ।। प्रयोगान्तरम् —

विलोड्य तामेव मृदं च दुग्धे हुनेत् घृते वाऽप्ययुतं सहस्रम् ।
द्विमण्डलादेव मही महार्घ्या स्यान्मन्त्रिणोस्यैव तु निस्सपत्ना ।।

अस्यार्थः — साध्यक्षेत्रात् मृदं गृहीत्वा दुग्धे वा घृते वा विलोड्य तेनाष्टोत्तरसहस्रं जुहुयात् । एवं मण्डलद्वयं हुनेत् । तेन साध्यमहीं महार्घ्या निस्सपत्ना च अस्यैव साधकस्य वशीभवति ।।

प्रयोगान्तरम् —

नृपतरुसमिधामयुतं मन्त्रेणानेन यो हुनेन्मन्त्री ।
गृहपालाऽस्य न सीदेत् क्षेत्रादिकमपि च वर्धयेत् क्रमशः ।।

नृपतरु-கொன்றை.

प्रयोगान्तरम् —

अष्टोर्ध्वशतं मन्त्री दिनशो यो वा जुहोति शालीभिः ।
स तु वत्सरेण रुचिरं विराजते व्रीहिपुञ्जपूर्णगृहः ।।

शाली-धान्यविशेषः ।।

प्रयोगान्तरम् —

मन्त्रेणानेन सर्पिर्जुहुत दशशतं मण्डलात्स्वर्णसिद्धिः
स्याद्रक्तैनाञ्जलिन्या अपि कुसुमसहस्रेण वा वाससां च ।

अञ्जलिनी-ஆதொவணங்கி. स्वादु-त्रिमधुरम् ।।

लाजानां कन्यकाया अपि च मधुमतां होमतो वाञ्छितायाः
सिद्धीरक्तोत्पलानामपि मधुरयुजां स्याद्धुताच्छ्रीस्समग्रा ।। इति ।।

तत्र मधुरयुजां मधुसिक्तानामित्यर्थः ॥ केवललाजानां होमतः कन्यकायाः सिद्धिः । रक्तोत्पलं पुष्पविशेषः । अयमपि होमः सहस्रसंख्यकः ॥

अथ वराहयन्त्रविधानमुच्यते —

हूं इति वराहबीजम् ॥

तारेऽमुमपि लिखित्वा तद्बाह्येऽनलपुरं समापुटितम् ।
तद्बाह्यके चतुर्दलमब्जं स्यात्तद्बहिस्तथाष्टदलम् ॥

बाह्ये षोडशपत्रं मण्डलमाखण्डलीयमपि बाह्ये ।
सूकरबीजे साध्यक्षेत्राख्यां चक्रमन्त्रमश्रिषु च ॥

रन्ध्रेष्वङ्गमनूनपि दलमूलेऽष्टार्णकेसराणि लिखेत् ।
अष्टावष्टौ दलमनु सूकरमन्त्रस्य चाक्षरान् क्रमशः ॥

अन्त्येऽवशिष्टमक्षरमथाष्टपत्रे स्वराढ्यकिञ्जल्के ।
वर्णांश्चतुरश्चतुरस्तथाष्टमे पञ्च चालिखेत्पत्रे ॥

व्यञ्जनकिञ्जल्केऽन्त्ये द्वौ द्वौ त्रयमन्त्यके दले विलिखेत् ।
तारमहीकालार्णैः प्रवेष्टयेत्साध्यवर्णपरिपुटितैः ॥

तद्बाह्ये मनुवर्णैर्विदर्भिताभिश्च साध्यपदलिपिभिः ।
क्ष्माबिम्बचतुष्कोणे गर्भकसाध्याक्षरं च भूबीजम् ॥
अष्टसु शूलेषु तथा वाराहं वासुधेन संपृक्तम् ॥

अस्यार्थः-प्रणवं विलिख्य तस्योदरे हुं इति विलिखेत् । पुनस्तारस्य बहिः षट्कोणं विलिखेत् । तद्बहिश्चतुर्दलं विलिखेत् । तद्बहिरष्टदलं, तद्बहिः षोडशदलं, तद्बहिर्वृत्तचतुष्टयं, तद्बहिः चतुरश्रं विलिखेत् । पुनः प्रणवान्तस्स्थित-

हूंपदस्योदरे साध्यक्षेत्रस्य नाम, एतत्क्षेत्रपतित्वं मे कुर्विति (देहीति) विलिखेत्। साध्यक्षेत्रस्यानुद्देशे भूपतित्वं मे कुर्विति (देहीति) विलिखेत्। कोणद्वन्द्वस्यान्तराले सूकरमन्त्रस्याङ्गानि पञ्च विलिखेत्। पुनश्चतुर्दळमूले वैष्णवाष्टाक्षराणि द्वौ द्वौ विलिखेत्। दळमध्ये सूकरमन्त्रस्य अष्टाक्षराणि अष्टशो विलिखेत्। पुनरवशिष्टमेकमक्षरमपि चतुर्थे दले विलिखेत्। पुनरन्त्ये षोडशपत्रे दलमूले कादिवर्णान् द्वौ द्वौ विलिखेत्। अवशिष्टं मा लिखेत्। पुनर्दलमध्ये सूकर(मन्त्र) वर्णान् द्वौ द्वौ विलिखेत्। अवशिष्टमेकमक्षरमपि अष्टमे दले विलिखेत्। बहिर्वृत्तचतुष्टयं विलिख्य, प्रथमे वृत्ते प्रणवं साध्यनामाक्षरद्वन्द्वैः पुटित्वा वेष्टयेत्। द्वितीये वृत्ते ग्लौं इत्यनेन महीबीजेन साध्याक्षरपुटितेन वेष्टयेत्। तृतीये वृत्ते हूं इत्यनेन कोलबीजेन साध्याक्षरपुटितेन वेष्टयेत्। चतुर्थे वृत्ते मन्त्रवर्णैः साध्यक्षेत्रनामानि पुटित्वा विलिखेत्। पुनस्तद्बहिश्चतुरश्रकोणेषु ग्लौं इति बीजं विलिख्य एतस्योदरे साध्यनाम विलिखेत्। पुनश्चतुरश्रकोणाग्रे अष्टशूलानि विलिखेत्। तेषां चतुर्णामुदरे वासुधं बीजं विलिखेत् ॥

अथ लेखनद्रव्यं लेख्यपट्टविशेषश्चोच्यते —

लाक्षाचन्दनकुङ्कुमलघुकर्पूरैः सरोचनैर्विलिखेत् ।
गोशकृदम्भोयुक्तैर्लेखिन्या हैमया दिने प्रवरे ॥

अस्यार्थः — लाक्षादिद्रव्यैर्मिळितैर्विलिखेत् । लाक्षा-जतु । क्षौमाख्ये शुभ्रदुकूले चेदेतैर्द्रव्यैः विलिखेत्। स्वर्णादिपट्टे चेत् स्वर्णलेखिन्या उक्तद्रव्यसिक्तया विलिखेत् ॥

अथ स्वर्णादिपट्टविशेषश्च तस्मिन् लिखिते फलविशेषश्चोच्यते —

सौवर्णे राज्यसिद्धिं रजतकफलके ग्रामसिद्धिं च ताम्रे
साहस्रस्वर्णसिद्धिं भुजदळलिखितं चाशु संहारयालाम् ।

क्षौमे लाभं धरायाः पिचुतरुफलके कार्यसिद्धिं निजेष्टां
यन्त्रं संजप्तिक्लृप्तं घृतहुतघृतसंपातपातं करोति ॥

अस्यार्थः— भुजदळं काकसवत्पत्रविशेषः। पिचुतरुः निम्बः। क्षोमं-शुभ्रताफता। उक्तपट्टविशेषे लिखित्वा जप्त्वा मन्त्रेणाज्याहुतिं यथाशक्ति कृत्वा तत्संपातेन पट्टं संसिञ्चेत्। तस्मात् उक्तफलं भवतीत्यर्थः ॥

यन्त्रस्थापनप्रकार उच्यते—

मन्त्री समास्थाय वराहरूपं साध्यप्रदेशे निखनेच्च यन्त्रम्।
स्थिराख्यराशावभिवाह्य कोलमङ्गानि दिक्षु क्षिपतां यथावत् ॥

अस्यार्थः— साधकः स्वमात्मानं वराहरूपं ध्यात्वा साध्यक्षेत्रस्य स्थिरराशिस्थाने निखनेत्। तत्र आवाहनं च कृत्वा यन्त्रस्य दिक्षु विदिक्षु च मन्त्रस्याङ्गानि कुर्यात् शरीरे यथा। तत्राङ्गचतुष्टयं दिक्षु पञ्चमं विदिक्षु कुर्यात् ॥

अस्यैव मन्त्रस्य प्रयोगान्तरम्—

यन्त्रममुं रक्षायै रोगग्रहवैकृतेषु जन्तूनाम्।
संजप्य शिरसि बध्यात् सतु नीरोगस्त्वयत्नतो भवति ॥

अथ मन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण वाराहमन्त्रस्य पुरश्चरणादिविधि-र्लिख्यते—

बिल्ववृक्षं स्पृशन्नित्यं जपेन्मासं सहस्रकम्।
दशांशं जुहुयादब्जैः पुरश्चरणवान्भवेत् ॥

अथ प्रयोगः—

विवादक्षेत्रमासाद्य तस्य जन्मदिने दिने।
तत्रासीनो जपेन्मन्त्रमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥

एवं कृतव्रतस्तस्य भूविवादो विनश्यति ।

प्रयोगान्तरम्—

आत्मानं मेरुसदृशं वराहं चिन्तयन् जपेत् ।
अङ्गारवारे यः क्षेत्रं मसकृत्वः प्रदक्षिणम् ॥

कृत्वा मृदं तु संप्राश्य तस्य क्षेत्रं भविष्यति ।

प्रयोगान्तरम्—

नित्यं भूमिं स्पृशन्मन्त्रं जपेदष्टसहस्रकम् ।
विन्दते महतीं भूमिमसपत्नामकण्टकाम् ॥

पंगुवारे तथा प्रोक्तं रविवारे विशेषतः ।
जपेत्प्रतिष्ठाकामस्तु महतीं भूमिमाप्नुयात् ॥

नित्यमष्टसहस्रं तु यो जपेद्धरिमर्चयन् ।
महतीं श्रियमाप्नोति भुवो राजा भविष्यति ॥

प्रयोगान्तरम्—

हस्तयोस्तु जलं गृह्य जपेदक्षरसंख्यया ।
मुखे तु प्रक्षिपेन्नित्यं मुखश्रीश्च भविष्यति ॥

अथ वराहमन्त्रप्रसङ्गात् कल्पान्तरोक्तः तत्प्रयोगविशेषोपि लिख्यते—

लक्षहोमो जपान्ते स्याद्गव्यैश्चैव सपायसैः ।
सप्तद्वीपानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥

अस्यार्थः—पञ्चगव्यैः पायसैश्च हुनेदिति ॥

प्रयोगान्तरम्—

दधिमध्वाज्यसिक्ताश्च चतुरंगुलसंमिताः ।

गव्यक्षीरष्टसाहस्रं हुनेद्व्याधिर्विनश्यति ॥

आम्रपर्णैः हुनेन्नित्यं ज्वरशान्तिर्भविष्यति ।

एते महावराहोक्ताः प्रयोगाः ॥

अथ वराहाष्टाक्षरविधिः कल्पान्तरोक्तोत्र लिख्यते—

ब्रह्मा ऋषिः । जगती छन्दः । वराहो देवता । ओं हृत् । भू शिरः । वराहाय शिखा । नमः कवचम् । ओं भूवराहाय नमः अस्त्रम् । ध्यानम्—

कृष्णाङ्गं त्वतिनीलरक्तनलिनं पद्मस्थित स्वाङ्कग-
क्षोणीशक्तिमुदारबाहुभिरथो शङ्खं गदामम्बुजम् ।
चक्रं बिभ्रतमुग्रकान्तिमनिशं देव वराह भजे
भूलक्ष्मीरतिकान्तिभिः परिवृतं चर्मासिसन्दीप्तिभिः ॥

ओं भूवराहाय नमः । इति मन्त्रः । ऐश्वर्यप्रधानोय मन्त्रः । पूजादिकं महावराहप्रोक्तवत् ॥

अथ वराहैकाक्षरमन्त्रोपि कल्पान्तरोक्तोत्र लिख्यते—

भार्गव ऋषिः । गायत्री छन्दः । वराहो देवता । हां हृत् । हीं शिरः । इत्याद्यङ्गानि । हूं इति मन्त्रः । हकारषष्ठस्वरबिन्दुभिरयं मन्त्रः । ध्यानजपपूजादिक पूर्ववत् ॥

अथ वराहमन्त्रप्रसङ्गात् भूलाभफलप्रदत्वसामान्यात् क्षेत्रस्य पतिनेत्यस्य मन्त्रस्य यन्त्रमपि कल्पान्तरोक्तमत्र लिख्यते—

कर्णिकायां कोलगर्भं तार साध्यसमन्वितम् ।
चक्रमन्त्र कोणषट्के तदङ्गानि च सन्धिषु ॥

अष्टपत्रे केसरोद्यदष्टार्णद्वयवर्णके ।
क्षेत्रस्येत्यादिसूक्तस्याप्यर्धमर्धमृचां क्रमात् ॥

धरामन्त्रेण संवेष्टय बाह्ये मातृकयाऽपि च ।
भूपुराश्रिषु भूबीज दिक्षु हूबीजमालिखेत् ॥

क्षेत्रस्येत्यादिसूक्तस्य यन्त्रमेतत् शुभे दिने ।
ताम्रपट्टे समालिख्य स्वर्णसूच्या यथाविधि ।
स्थापित भवने यद्वा क्षेत्रे वा नगरेऽपि वा ॥

देशे वा तत्र वर्धन्ते दिनशस्सर्वसम्पदः ।
गजाश्वधेनुमहिषीवृषमेषखरादिभिः ॥

धनधान्यधराध्यक्षवासोरत्नविभूषणैः ।
आह्लादयन्ती विभवैरन्यैश्च स्यात्सदा रमा ॥

अस्यार्थः — प्रथम षट्कोण विलिख्य तन्मध्ये प्रणव तन्मध्ये हूमिति वराहबीज तन्मध्ये साध्यनामादि, षट्सु कोणेषु सुदर्शनषडर्ण कोणसन्धिषु सुदर्शनषडङ्गानि, तद्बहिरष्टदळं पद्मं विलिख्य, तस्य केसरेषु वैष्णवाष्टाक्षरस्यै-कैकमक्षर च, प्रागुक्तवराहाष्टाक्षरस्य एकैकमक्षर च विलिखेत् । पुनर्दळमध्येषु प्रागुक्तवराहमन्त्रस्य वर्णान् चतुरश्चतुरो विलिख्य अवशिष्टमेकमष्टमे विलिख्य, तद्बहिष्षोडशदळ पद्मं विलिख्य तेषु क्षेत्रस्य पतिनेत्यादिसूक्तस्य अर्धमर्धमृचां विलिख्य, तद्बहिर्वृत्तद्वय विलिख्य, प्रथमे वृत्ते ओं ह्रीं ग्लौं नमो भगवत्यै धरण्यै धरणिधरे धरे स्वाहा ग्लौं ह्रीं ओं ॥ इत्यनेन धरामन्त्रेण वेष्टयेत् ॥ द्वितीये वृत्ते मातृकया संवेष्टय, तद्बहिश्चतुरश्रकोणेषु ग्लौंबीजं दिक्षु वाराहं बीजं हूमिति विलिखेत् इति ॥